

கவிதைச் சேர்க்கை

மௌனப்பு

கருவில் நான் உருவான
நாள் முதல்
கண்ணின் மணிபோல்
காத்து வளர்த்த அன்னையே
கருவறையில் நான் காலால்
எட்டி உதைக்கும் போது - பட்ட
கல்புமெல்லாம் மறந்து
சிரித்தவள் அன்னையே.

உயிருக்குள் உயிர்
வளர்த்து - ஓர் உயிரைச்
சுமக்கும் பூக்கடையாகி
மணத்தோடு உரையாடி
விட்டு என் முகவரியை
உலகிற்கு காட்டியவள்
அன்னையே.

புமகள் என்னைத்
தாங்கும் போது
பூவாய் உன்முகம்
மஸந்திட
புது உலகம் - என்னை
அழவைத்த போது
புப்போன்ற என்மேனியை
வாஞ்சையுடன் வருந்தனாயே.

அன்பின் ஊற்றான அன்னையே
பாலூட்டும் போது புகட்டுகிறாய் மௌனமொழி
தாலூட்டும் போது தமிழ்மொழி விதைக்கிறாள்.
தடுக்கில் நான் தடுக்கில்மாமல்
தாங்கி நான் தாங்கில் அரவணைத்து
அவனியில் காலடி வைத்திட
வழி செய்தவள் அன்னையே.

தாயின் கனிவான
பாசத்தைத் தரிசித்துப்பார்
புளித்தீன் உண்மை புரியும்.
பாசம் என்னும் வாசம் தேவையா?
தாய் என்னும் கவாசத்தில்
உன் கவாசத்தை எழுதி
அது தானாக வரும்.

அன்னையே
உன் உயிரின்
ஒரு தூளியால்
எம்மை உருவாக்கிய
உன்னைப் போற்று
அன்னை எனும் பாலில்
அன்பு எனும் தேன்
கலந்து - தாயே
உன்னைப் போற்றுவோம்.

பிரியா

ஈ
ன்
வு

உ
றை
வு

சென்றவாரத் தொடர்ச்சி...

இந்த அடையாளங்களைக் கண்டதும் பெற்றோர் விழிப்பாயிருக்கவேண்டும். பிள்ளைகளுக்குச் சொல்லிக்

முகம் சுருங்கிப் போகும். கச்சரோகம் வரும் என்று பலவிதமாகக் கூறிப்பயப்படுத்துவார். இதில் விண்ணான உண்மை இருக்காது. இருந்தாலும் பூப்படைந்த பிள்ளை உண்மையானாலும் பொய்யா

சொல்லிக் கொடுக்கலாம். மகன் குரல் மட்டுமல்ல சர்த்திலே இன்னும் பல மாற்றங்கள் ஏற்படலாம். இன்னும் சில காலத்தில் இப்படிப்பட்ட நிகழ் வெள் ஏற்படலாம் என்று சந்தர்ப்பத்திற்கேற்பவே கூற வேண்டும்.

சரீராந்திரங்களால் பிள்ளையின் மனதிலும் தாக்கம் ஏற்படும். நான் மற்றவரைவிட உயர்ந்தவர் என்று சில வேளைகளில் நினைப்பார். எல்லாம் என்னால் முடியும் என நினைப்பார். ஆனால் அதே பிள்ளை மறுநாள் அதை

சரீர மாற்றங்கள் நியல்பானவை...

கொடுத்து ஆயத்தமாக்க வேண்டும். ஆயத்தப்படுத்த வில்லையேல் இந்த நிலையைக் கண்டதும் பிள்ளை பயப்படக்கூடும். எவ்வளவுதான் இதைப்பற்றிய அறிவிருந்த போதும் பலர் இதைப்பற்றி அனுபவம் கிடைத்தவுடன் பயப்படக்கூடும்.

சில பெண் பிள்ளைகள் பயத்தில் இதைப் பெற்றோருக்குக் கூறுது மறைத்துவிட்ட சந்தர்ப்பங்களுண்டு. ஒரு பெண் பிள்ளை தனது பிரச்சினையை முன்கொண்டு என்னிடம் ஆலோசனைப்பற வந்தார். அப்பிள்ளையுடன் கலந்துரையாடிய போது தனது அனுபவத்தைக் கூறினார். “நான் பூப்படைந்து நான்காவது மாதவிடாய் வந்தபின்பே பெற்றோரிடம் கூறினேன். பெற்றோர் நாங்காவது மாதவிடாய் வந்த நிகழ்ச்சியை முதலாவது என எண்ணிக் கொட்டாடினார்கள்” என்று கூறினாள். அவள் பெற்றோருக்குக் கூறுவில்லை. காரணம் இப்படிப்பட்ட விடயங்களில் பெற்றோருடன் நல்ல விதத்தில் கலந்துரையாடக்கூடிய குழல் இல்லாதிருப்பதோகும். பாலுறுப்புப் பற்றி பெற்றோர் இந்த வயதில் பிள்ளைகளுடன் கலந்துரையாடுவதில்லை. சில பெற்றோர் பாலுறுப்புப் பற்றி மட்டுமல்ல எந்த விடயத்திலும் கலந்துரையாடுவதில்லை. ஆகவே இப்படிப்பட்ட அனுபவத்தில் பிள்ளைகள் அறிவைப் பெற்றிருந்தாலும் பயப்படக்கூடும்.

இப்படிப்பட்ட அனுபவத்திற்குள்ளாகும்போது எமது கலாசாரத்தில் பிள்ளைகள் பெற்றோருடன் இந்த அனுபவத்தைப் பகிரவது குறைவு. கேட்க யாருமில்லை. அதனால் பெரும்பாலும் சமவயதிலுள்ள நண்பர்களுடன் இதைப் பற்றிக் கேட்கக் கூடும். சமவயதுள்ள நண்பர்களுக்கும் இது பற்றிய அறிவு இருப்பதில்லை. தனக்குச் சரியான அறிவு இதைப்பற்றி இல்லை என்று கூறுவது விரும்பில்லை. அதனால் மூட்கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவார். ஆனால், பூப்படைந்து ஆண்பிள்ளை பயப்படக்கூடும். சில நண்பர் பயப்படுத்துவார். இப்படி அடிக்கடி நிகழ்ந்தால் மெல்ந்துவிடுவதும்.

நாலும் பயப்படக்கூடும்.
ஆகவே பெற்றோர்
சரியான அறிவைப் பிள்ளைகள்
ஞக்குக் கொடுக்க வேண்

வாழ்வீல் வளர்ச்சி நிலைகள் அறதலும் புரந்து கொள்வதும்

நியற்னக்யானவை...

ஒம். இது இயற்கையானது. கலவரப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை என்று கூற வேண்டும். பாலு நிப்புப் பற்றிய அறிவைப் பெற்றோர் சந்தர்ப்பத்திற் கேற்பவே கூற வேண்டும். ஏதாவது நிகழ்ச்சி ஏற்படும்போது கூறலாம். உதாரணமாக கூறல் மாறுகிறது என வைத்துக் கொள்வோம். இதை வைத்துச் சிரிக்காது இதை முன்கொண்டு மகனுக்குச்

துகொள்வது முக்கியம். அடிக்கடி மாறுபட்ட நிலையில் செயற்படும் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

அடுத்த வாரம் தொடரும்...

எஸ்.ஜே.யோகாராசா,
உலவளத்துவமன ஆலோசகர்.

